

L'H CONFIDENCIAL

el fanzine del "Club de Lectura de Novel·la Negra" de la Biblioteca la Bòbila

51

L'alcohol i la novel·la negra han anat indisolublement lligats des dels inicis del gènere i molts dels autors del període clàssic en van abusar: Dashiell Hammett, Raymond Chandler, Jim Thompson, David Goodis, Fredric Brown, William Irish i molts altres.

L'alcohol s'havia convertit en un element bàsic de la masculinitat. Era indispensable per a la creació, els detectius literaris n'abusaven i els personatges que els encarnaven al cinema no paraven de beure.

Ara, però, la nova novel·la negra tracta l'alcohol d'una manera molt més realista. Hi continua apareixent, més com a problema que no pas com a mite. Alcohol i novel·la negra...

ALCOHOL I NOVEL·LA NEGRA

BIBLIOTECA LA BÒBILA

L'Hospitalet | Esplugues

La Llei Seca fou decretada als EUA des de 1920 fins 1933, i va significar un augment considerable del crim organitzat. L'any següent de la seva derogació, Dashiell Hammett publicava *L'home flac*, una novel·la regada en alcohol des de la seva primera pàgina:

“Jo tenia el got buit. Li vaig preguntar què volia beure, ella digué que whisky amb soda, i vaig encarregar-ne dos”

- Hammett, Dashiell. **El hombre delgado**. Madrid: Alianza, 1985 (El Libro de Bolsillo)
- Hammett, Dashiell. **El hombre flaco**. Buenos Aires: Tiempo Contemporáneo, 1970 (Serie Negra)
- Hammett, Dashiell. **L'home flac**. Barcelona: Ed 62, 1967 (La Cua de Palla; 49)
- Hammett, Dashiell. **L'home flac**. Barcelona: Ed 62, 1985 (Seleccions de La Cua de Palla; 51)
- Hammett, Dashiell. **El primer hombre delgado**. Barcelona: Seix Barral, 2005 (Únicos; 5)

L'alcohol és present en la vida de gairebé tots els detectius privats. Raymond Chandler a *El llarg adéu* dona la recepta del gimlet que es pren Philip Marlowe, i aquest en un moment de la novel·la es defineix:

“M'agrada l'alcohol i les dones i els escacs i algunes coses més.”

- Chandler, Raymond. **El largo adiós**. Barcelona: Planeta, 1984 (Bestsellers; 13)
- Chandler, Raymond. **El largo adiós**. Barcelona: Diagonal/Grup 62, 2002 (Clásicos Gimlet; 5)
- Chandler, Raymond. **El llarg adéu**. Barcelona: Ed 62, 1995 (Seleccions de La Cua de Palla; 155)
- Chandler, Raymond. **The Long Goodbye**. London: Penguin, 1996 (Penguin Fiction)
- Chandler, Raymond. **Sur un air de navaja**. Paris: Gallimard, 1954 (La Poche Noire; 80)

El verdadero gimlet está hecho mitad de gin y mitad de jugo de lima de Rose y nada más. Deja chiquito al martini

Raymond Chandler, *El largo adiós*

David Goodis inicia la novel·la *Descenso a los infiernos* amb aquesta escena:

“El otro extremo de la barra se encontraba atestado; en este extremo, él estaba solo, bebiéndose un gintónico. En el Laurel Rock preparaban un gintónico excelente, pero no lo estaba saboreando. En realidad – pensó–, no estás disfrutando de nada. Entonces, como algunos de nosotros hacemos en uno u otro momento, jugó con la idea de quitarse de en medio.”

A la narrativa de Jim Thompson la presència de l'alcohol és constant, i va escriure a *Los alcohólicos*:

“Estos tipos están hechos a prueba de sustos cuando se trata de alcohol. Se les puede decir claramente que una copa más acabará con ellos, pero a pesar de todo siguen adelante y se la toman.”

Jonathan Latimer, l'autor de la sèrie sobre l'investigador privat càustic, solitari i alcohòlic William Crane, diu a *Assassinat a la casa de bojós*:

“Va tornar a tastar l'aiguardent, i Crane va veure que ja en quedava menys de la meitat.”

--No és pas dolent, no, aquest mam –va dir el conductor, i es va llepar els llavis–. Té força.”

- Latimer, Jonathan. **Assassinat a la casa de bojós**. Barcelona: Ed 62, 1988 (Seleccions de La Cua de Palla; 77)

- Latimer, Jonathan. *La dama del dipòsit de cadàvers*. Barcelona: Ed 62, 1990 (Seleccions de La Cua de Palla; 106)

James Crumley és el creador de les sèries sobre els detectius Milodragovitch i Sughrue, tots dos enganxats a l'alcohol, i seguidors de l'univers chandlerià. A *L'últim petó autèntic* Sughrue diu:

“Quan vaig oferir-li un glop de l'alcohol de Trahearne renegà, però en va prendre un trago molt llarg”

- Crumley, James. *L'últim petó autèntic*. Barcelona: Ed 62, 1991 (Seleccions de La Cua de Palla; 111)

Milodragovitch, a *L'ós dansaire*, li diu a la Gail:

*“—Que tens schnapps?
—Schnapps? Caram, no ho crec pas. —La Gail s'acostà al gran globus i ho comprovà—. Bourbon, whisky, ginebra, brandy... cervesa a la nevera, a baix.”*

- Crumley, James. *L'ós dansaire*. Barcelona: Ed 62, 1992 (Seleccions de La Cua de Palla; 124)
- Crumley, James. *El cas equivocat*. Barcelona: Ed 62, 1991 (Seleccions de La Cua de Palla; 114)

L'alcohol també apareix en multitud de films negres de l'època clàssica:

“—Oye, cariño, cuando se bebe tanto como yo, hay que empezar muy joven”

Jean Porter i Richard Erdman a *Cry Danger* (1951), de Robert Parrish

*“—Necesito un trago. ¿Qué me dices?
—Digo que necesito un trago”*

Robert Ryan i Barbara Stanwyck a *Clash by Night* (1952), de Fritz Lang

Matt Scudder, personatge creat per Lawrence Block, va abandonar la policia després de matar una persona quan es trobava sota els efectes de l'alcohol. Ara és detectiu privat i assisteix a les trobades d'Alcohòlics Anònims. A *Un paseo entre las tumbas* diu:

“Hacia poco que una mujer había empezado a trabajar como consejera de alcohólicos y hablaba de lo difícil que resultaba mantener el entusiasmo en las reuniones después de pasar ocho horas ocupándose de los mismos puntos en su trabajo.”

- Block, Lawrence. *Un paseo entre las tumbas*. Barcelona: Emecé, 1997 (Letras de bolsillo)

Molt interessant és també el personatge Lew Griffin, creat per James Sallis. Negre de Nova Orleans, detectiu, professor, escriptor... i alcohòlic. Sovint l'han d'ingressar en un hospital. A *El avisón negro*, Sallis escriu:

“Vi por televisión la confrontación de Sacramento, pocas horas después de los sucesos, en un bar de Magazine; ya llevaba cinco o seis whiskies esa tarde, que se convertiría en una larga noche.”

...i a *Mariposa de noche*, Griffin reflexiona:

“Durante mucho tiempo había mantenido mi afición a la bebida bajo control; esto es, era muy raro que me

Alcohòlic també l'explicia i detectiu creat per James Lee Burke, Dave Robicheaux, que a *Prisioneros del cielo* pensa:

"Me preguntaba si alguna vez lograría exorcizar el íncubo alcohólico que parecía habitar dentro de mí, con sus garras aferradas a mi alma."

- Burke, James Lee. **Prisioneros del cielo**. Barcelona: Ediciones B, 1996

És coneguda l'afició del detectiu creat per Massimo Carlotto —Marco Buratti, alias "l'Alligatore"— pel calvados. A la seva primera aventura, *La verdad del Caimán*, Carlotto escriu:

"—¿Qué bebes? Ah, qué pregunta más tonta. Calvados, naturalmente. —Se dio en la frente con la palma de la mano, imitando a Tino Buazzelli en el anuncio de un aperitivo.

—Si quieres sorprenderme, Max, tendrás que decir algo menos evidente. Todos los barman de Padua saben que sólo bebo sidra destilada".

- Carlotto, Massimo. **La verdad del Caimán**. Barcelona: Barataria, 2005 (Bárbaros Mar Negro)
- Carlotto, Massimo. **El misterio de Mangiabarche**. Barcelona: Barataria, 2006 (Bárbaros Mar Negro)

despertara sin saber qué había hecho la noche anterior y, nunca más, había vuelto a abrir los ojos en un hospital."

- Sallis, James. **El tejedor**. Barcelona: Poliedro, 2003
- Sallis, James. **Mariposa de noche**. Barcelona: Poliedro, 2003
- Sallis, James. **El avispon negro**. Barcelona: Poliedro, 2004
- Sallis, James. **El ojo del grillo**. Barcelona: Poliedro, 2004
- Sallis, James. **Moscardón azul**. Barcelona: Poliedro, 2005

**Hay que beber para recordar
y comer para olvidar**

Pepe Carvalho

Un altre gran alcohòlic de la novel·la negra actual és Jack Taylor, el personatge creat per l'irlandès Ken Bruen, bebedor de begudes nacionals: Jameson i Guinness. Un personatge sempre al límit del seu propi alcoholisme. A *Maderos* contesta:

*"—¿Por qué es usted un borracho?
Me pilló por sorpresa. Dije:
—¿Qué le hace pensar que tengo elección?"*

- Bruen, Ken. **Maderos**. Salamanca: Tropismos, 2005

HORARI

Matins (excepte juliol i agost):
dimecres, dijous i dissabte
de 10 a 13,30 h
Tardes: de dilluns a divendres
de 16 a 20,30 h.

BIBLIOTECA LA BÒBILA

Plaça de la Bòbila, 1
08906 L'HOSPITALET
Tel. 934 80 74 38
Fax 934 38 76 67

E-mail b.hospitalet.lb@diba.es
www.bobila-biblio.tk

Ajuntament de L'Hospitalet

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Àrea de Cultura
Servei de Biblioteques

